

Ugrizne rane pri psih najpogosteje nastanejo kot posledica pretepa ali agresivnejše igre med psi. Do spopada najpogosteje pride, ko se odrasla psa prvič srečata.

Ugrizne rane

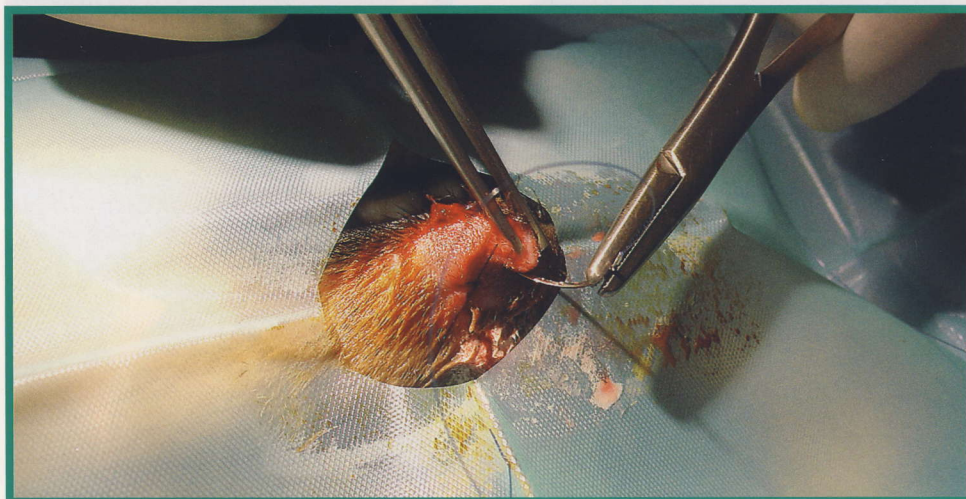
Med pogostejšimi vzroki spopadov lahko naštejemo dominantnost, rangiranje, pa tudi ravnanje zaradi hrane in zaradi varovanja teritorija. Strokovnjaki ocenjujejo, da je od 10 do 15 odstotkov vseh poškodb pri psih, ki jih oskrbijo veterinarji, posledica ugrizov.

Pasji ugrizi so nedvomno resne poškodbe, pa čeprav na zunaj ni videti kdove kako hudih posledic. Zaradi ugrizov drugih psov lahko nastanejo zmečkanine, raztrganine, vbodne ter razmesarjena koža in podkožna tkiva. Nekoliko drugače je pri mačjih ugrizih, za katere so značilne drobne vbodne ranice, katerim so lahko dodane raztrganine in rane. Mačji zobje so sicer manjši, a ostrejši.

Znano je, da je pasja ustna votlina leglo različnih vrst bakterij. Zato veterinarji vsako ugrizno rano ocenjujemo kot okuženo, saj je tudi možnost infekcije precejšnja. Če spet primerjamo pasje in mačje ugrize, je pri mačjih ugriznih ranah možnost okužbe še veliko večja.

Ugrizne rane, ki so na površini sicer videti le kot majhne vbodne ranice v koži, so lahko v resnici zgolj vrh ledene gore. Koža je namreč precej elastična, zob jo lahko sicer preddre, zaradi sile ugriza pa so lahko poškodbe v globlje ležečih tkivih zelo velike in hude. Zato večina ugriznih poškodb zahteva veterinarjevo oskrbo. Od mesta ugriza in od stopnje poškodb pa je odvisno, v kolikšni meri je rana nevarna. Lahko se zgodi, da na videz majhna in povsem neškodljiva rana psu ogrozi življenje.

Postavljanje diagnoze ugrizne rane je za veterinarja ponavadi precej preprosto, zlasti če mu skrbnik pove, da je bil njegov ljubljenec udeležen v pretepu. Tudi oblika ran je značilna, značilna pa so tudi mesta ran. Najpogostejša mesta ugrizov so namreč vrat, obraz in noge. Nekoliko bolj zahtevno delo

za veterinarja pa je ugotavljanje obsega poškodb v globljih tkivih. Še zlasti pozoren mora biti veterinar na vrat. Rane na tem predelu so lahko zelo resne, saj so lahko poškodovane večje krvne žile, pomembnejši živci, sapnik ali požiralnik. Posledica ugrizov v obraz pa so lahko hujše poškodbe oči, uhljev in predela gobca. Pred bolj natančno preiskavo ugriznih ran mora pes ponavadi dobiti pomirjevalo.

Zdravljenje ugrizne rane je odvisno od tega, kateri del telesa je prizadet in seveda od stopnje poškodb. **Ugrizne rane imajo največjo možnost celjenja brez komplikacij, če jih ustrezno oskrbimo v času do dvanajst ur po nastanku.**

Za oskrbo ran mora torej veterinar uporabiti pomirjevalo, kdaj pa kdaj pa je potrebna celo narkoza. Veterinar rano ponavadi kirurško poveča, da lahko oskrbi poškodbe nižje ležečih tkiv.

Primarni cilj zdravljenja je preprečevanje okužbe rane in hitro ter učinkovito celjenje. Veterinar bo z rane najprej odstranil odmrlo tkivo in jo očistil dlak in drugih stvari, ki ne sodijo vanjo. Rano lahko obdela z razkužilni-

mi raztopinami. Če so poškodbe podkožnih tkiv obsežnejše, lahko veterinar za odstranjevanje tkivnih tekočin uporabi drenažno cevko ali trak. Del cevke ali traku je nameščen znotraj rane, drugi del pa visi na prosto, da se iztekajo tekočine. Robove rane veterinar seveda zašije. Za preprečevanje in odpravljanje okužbe so zelo pomembni antibiotiki.

Pa še nekaj o preprečevanju ugriznih ran oziroma o preprečevanju pasjih preteпов oziroma napadov. Prvo pravilo je, naj skrbnik ne pušča svojega ljubljence, da brez nadzora tava naokoli. Psa moramo imeti na povodcu, še zlasti, ko smo z njim na pasjem sprehajališču ali v parku. Manj težav povzročajo psi, ki so pravilno socializirani, dobro vzgojeni in šolanji. Zato je prav, da gremo s psom v pasjo šolo.

Žal pa vsem skrbnikom ni toliko mar za svoje ljubljence in teh osnovnih napotkov ne upoštevajo. Še vedno pa se seveda lahko zgodi, da smo naredili vse kar je treba, pa ugriza le ne moremo preprečiti, saj je našega psa napadel nesocializiran, nevezgojen, neobvladljiv štirinožec...